Bellman, Carl Michael

Fredmans epistlar Del 2 med bortriven dedik. :

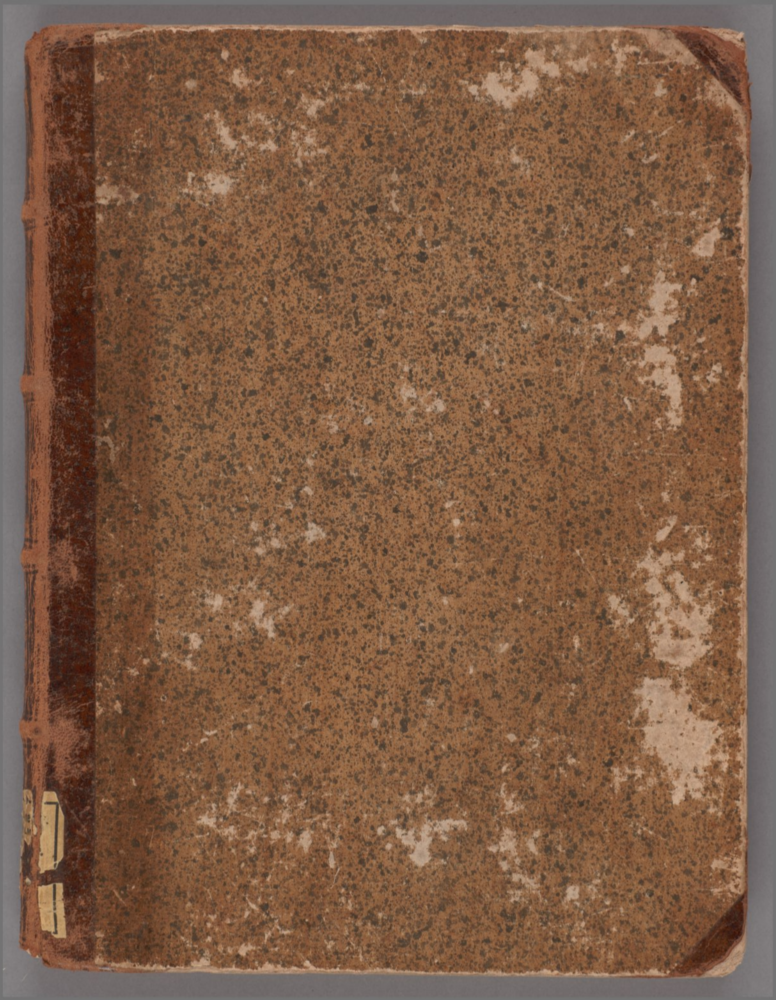

Handskrift // HS / Vf 22:2

Tillkomstår 1772
Digitaliserad år 2021

National Library of Sweden

Bellman, Carl Michael

Fredmans epistlar Del 2 med bortriven dedik. :

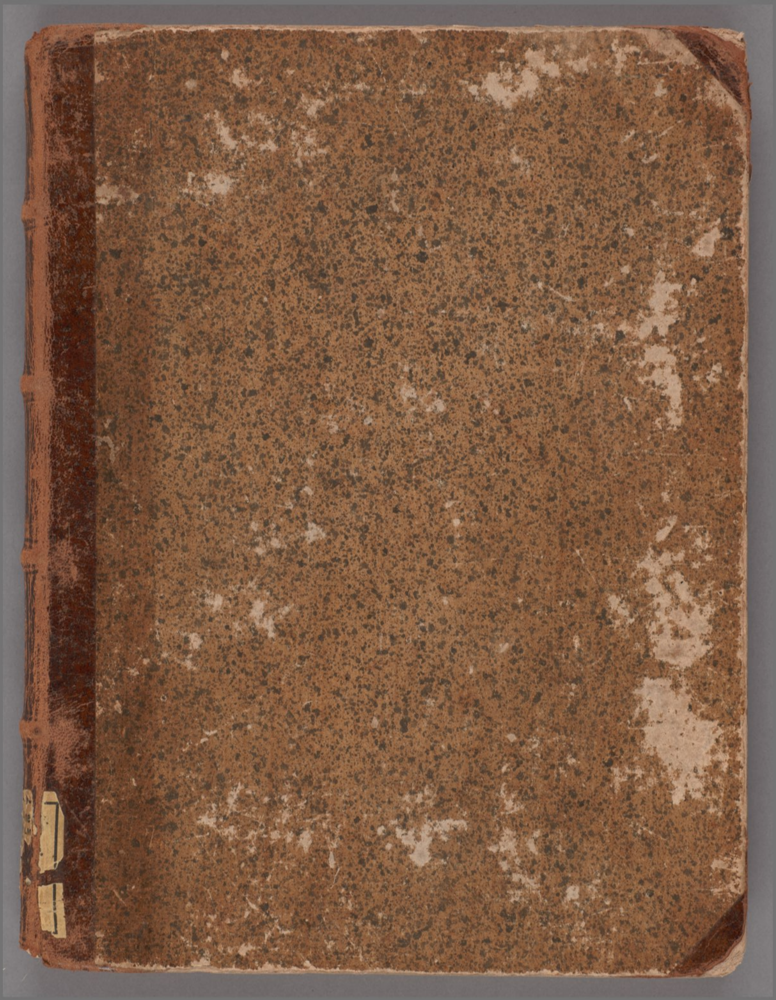

Handskrift // HS / Vf 22:2

Tillkomstår 1772
Digitaliserad år 2021

National Library of Sweden

HS / Vf 22:2 -

Vf. 22:2.

genom Bellman)
Ex. (utskrifvet, af Bellmans egen hand
rättadt. (enl. rektor R. Steffen 1909)

79
S. 12, 13
S 50
S 57
S 89

KUNGL. BIBLIOTEKET. STOCKHOLM.

1910/10

HS / Vf 22:2 -

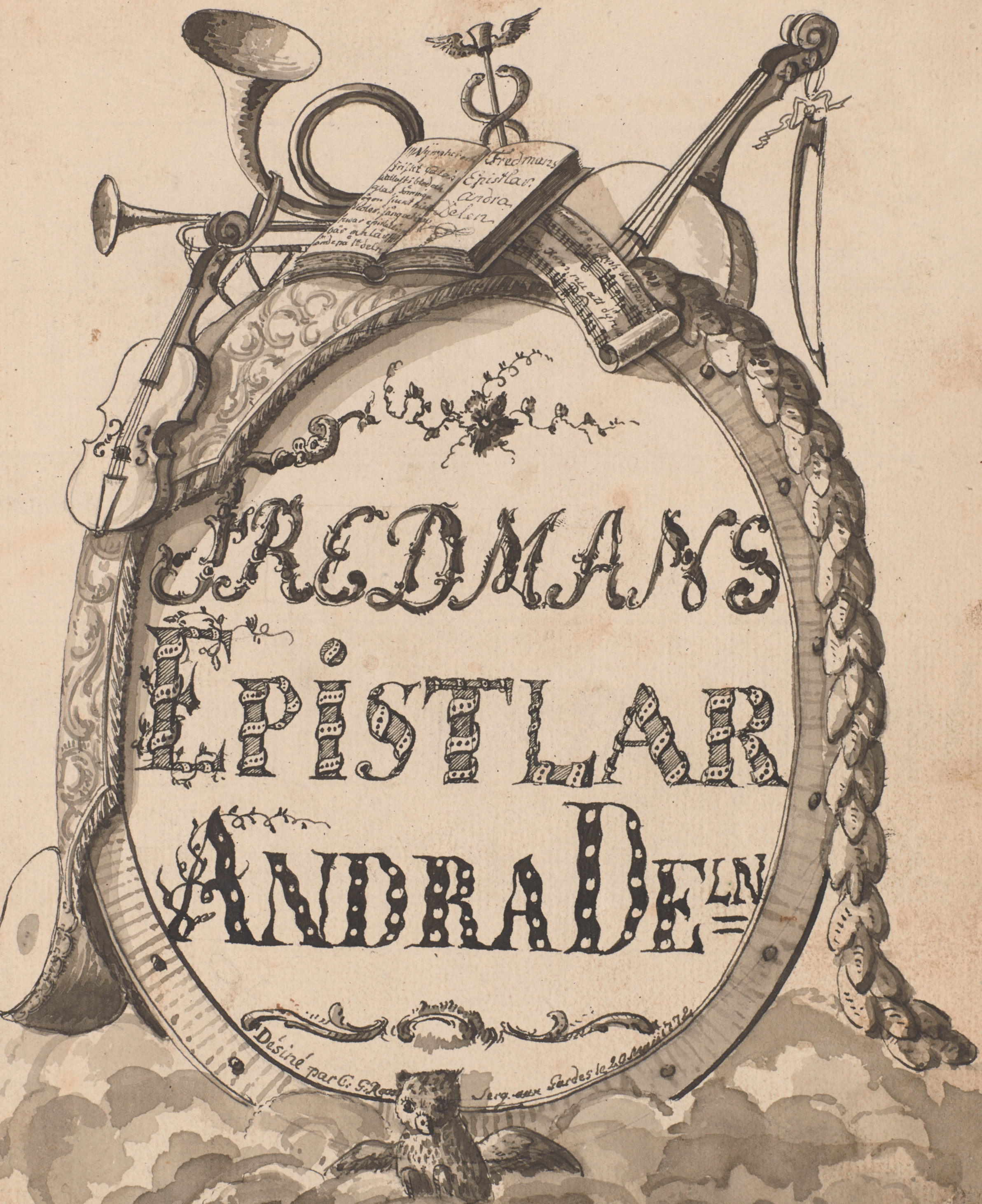
Fredmans Epistlar andra Delen
FREDMANS
EPISTLAR
ANDRA DELN
Désiné par C. G.
Serg. aux Gardes le 20

HS / Vf 22:2 -

HS / Vf 22:2 -

Här uppå Fyrkanten
Rätt nu blir tumult,
Hurra flickor och Violer,
Brutna ben och caprioler,
/:/ På hwar fylle bult.

Fredmans 26: Epistell

Till Kära Mor på Fyrkanten

1: W:

·/·/· Kiära Mor,
Slå nu hand på kiolen,

Strÿk och knäpp och dundra,
Lätt hin håte stå och undra.
Basso ·/·/ Hwem, som är hans Kar.

2: W.

·/·/ Mutter hör,
Skaffa win och Fliekor,
Bäd med smäck och brickor,
Alt mig lika giör,
·/·/ Stopet fult,
Häll i musikanten.

HS / Vf 22:2 -

Här uppå Fyrkanten
Rätt nu blir tumult,
Hurra flickor och Violer,
Brutna ben och caprioler,
:/: På hwar fylle bult.

Fredmans 27. Epistell Till Branwins Advocaten, Fader Hulkus om något som passerat.

1: W.

Sitter du ännu och ljuger,
Och ur flaskan suger,

HS / Vf 22:2 -

Hwälfwer stop och är på sluger,
Och på Spelman ser,
Kullsius inte åt du krusar
Parten in nu rusar,
Præses sitter ren och smusar,
Skånnar mynt och ler,
Sportlen delar — —
Spelman spelar —
Klockan är om jag ej felar
:/:/: Elfwa eller mer.

Q: W.

Bredströms kärsta illa låter,
Niger djupt och gråter,
Caisa Wingmark skiänkte åter
Præses ett tjog ägg,
Uprop kulsius tag din wärja,
Dus ska in och swärja:

HS / Vf 22:2 -

Kan du själen inte bärga,
Hand på busken lägg,
Fan är listig,
Jag är dristig,
/:/ Lagen klar och Rätten twistig,
Stryk dig om ditt skiägg.

3. W.

Caisa! si med stora busken,
Hwit, och ren och strusken,
Præses ruskar på peruquen.
Och blir jäfwig sjelf,
Hur han bläddrar uti Lagen.
Præses denna dagen,
Syns sjelf med Themis twagen,
Uti Fröjas Elf,
Caisa niger
Fram hon stiger /:/

HS / Vf 22:2 -

Praeses och Notarien tiger,
Hwarf om stopet hwälf.

72

Fredmans N: Epistell Lämnad Wid Caisa Lisas Säng om aftonen d: 30. Julii 1771.

1:W.

Glimmande Nymph, blixtrande öga,
Swäfwande hamn på bolsterna höga, :/: bis.
Menlösa styrka,
Kom nu att dyrka,
Wid et smalt och starkot ljus.
Sömnens gud wår Morpheus. fin

Knäpp af din stubb med wanmagt och längtan;
Öppna din barm, min ljufliga trängtan,
Och lägg på denna stohl,
Särck, Böxor, Koft och Kjohl,
Lägg dig och somna in wid min Viol.
Basso ·/·/·/·/·/·/·/· Da Capo.

2: W.

Lustan begyns, hör Caisa Lisa
Foglarna flij och slutai sin wisa ./. bis.
Solen nu slocknat,
Och fästet har tjocknat,
Ensligheten tystnad rör,
Jag till Fröjas Tempel går. fin.
Skjut sängen ut! Bolsterna skaka,
Blif hwarje qwäll, hwar främling en maka,
Och öppna din paulun,

HS / Vf 22:2 -

Med fjädrar, dam och duhn,
Hör min Viol, stark som en basun.
Basso ././././././. Da Capo.

3. Vers.

Fröja ditt hwalf och dina stoder,
Hwilar min syn, bland blomster och floder ./. bis.
Skjänslan du drager,
Jag leker och tager,
Swimar, somnar, suckar, dör,
Caisa Lisa mig tillhör — — fin.
Caisa! du dör himel! Hon andas,
Döden ger lif och kärlek bortblandas,
Men ack! sängbotten sprack,
Mitt lårben! himmel ack,
Håll med Violen, Mowitz stor tack.
Basso ././././././. Da Capo.

HS / Vf 22:2 -

Fredmans 29: Epistell rörande Mutter Berg och angående Lotta i Kohl=mätar Gränden, om hwad som passerat.

1. V.

Hwar står Violen fåg min sehn,
Mutter gutår der står han i wrån,
Skall jag dra till,
Giör som du will,
Sätt dej, wänn op och ner på saån :|:|
Skrufwa nu strängen klang och dån :|:|
Skowitz nå kära börja,
Gråt ej hwi skall du sörja
Kar är kar, skall du wara så rädd om ditt skinn, —
Låt mej si huru djupt hirschfångarn tog in.
Mutter i hufwud jag fått fyra hugg.

HS / Vf 22:2 -

Ett uti armen, gutår nu i snugg,
Mutter gutår,
Twå hugg i mitt lår,
Blott för mitt tal,
Fan till Corpral,
Han wille jag skulle spela, jag swara hut.
Därmed så slog han mej :/: på min trut.

2: V.

När skedde det war karln besatt,
Mutter gutår, det skedde i natt,
Jag grep en drill,
Witsp slog han då till,
Slog af Peruquen och min hatt :/:
Och dansa gålfwet kring med skratt :/:
Derpå så i minuten
Fecsk jag ett slag på truten.

HS / Vf 22:2 -

Och den besten war kär i dottren som jag.
Och jag ropte på lotta hirschfångarn tag.
Krögarn i skjortan, han kom ocksȧ ut,
Wisp gaf han krögarn et slag pȧ sin trut,
Krögarn han swor,
Och ropte pȧ mor,
Mor war bastant,
Hon gaf galant,
Krögarn en örfil och Corporaln han tog.
Och man och hustru :/:/ jag bedrog.

3: W.

Tyst mutter tyst jag war ej kjänd,
Aldrig jag spelt i Kolmätar gränd
Satans Allarm,
Mitt lår och min arm,
Lårbenet brast, och höft och länd. :/:/

HS / Vf 22:2 -

Nu har jag skrufwat, strängen spänd ·/·/·/
Si nu hur knogen springer,
Mutter mitt siuka finger.
Ach! skinntutan föll in i Bass=Violen.
Ach! si plåstret det ligger där under stolen.
Stråken afbruten och taglet är alt,
Lotta är borta och bränwinet kalt.

Mutter gutår,
mitt Bröst har et sår
Den mig det gaf.

Öppnar min graf.
Kålmätars Lotta är en orsak till alt
Mutter i går gick hon ·/·/ med en palt.

Fredmans 30: Epistel som är Dess sista tankar, Elegie.

1. V.

Gubben är gammal urwärket dras,
Wisarn wisar, timman iklar,
Döden sitt timglas, har stält wid mitt glas,
Kring Boutelljen strödt sina pilar,
Törstig jag skådar min stierna och sohl,
Hör wandringsman hör! min Bass-Viol,
Basso—Mowitz din tjenare hwilar.

2. V.

Klaraste skjöte liufliga barm,
Sorgligt de blom̄ors lif föröddes,
Som gaf min far till min sweda och harm,

HS / Vf 22:2 -

Wällust i den säng där jag föddes.
Men båda såfwa gutår i förtret,
Siung Mowitz siung om hur ögat gret,
Basso — — Wid de Cypresser som ströddes.

3: W.

Raglande skinka, brusiga mine,
Skapad att Baccus gå tillhanda,
Kleddruger tunga af bränwin och win,
Känner du nu farmin hans anda,
Fröja och Baccus gaf kring dem et sken,
Mowitz giör nu alt blend deras ben,
Basso — — Detta sitt stoft må sig blanda.

HS / Vf 22:2 -

28

Fredmans 31: Epistel om ett Anstäldt försåt mot Ulla Winblad.

1: W.

I dag såg jag ditt barn min fröja,
I Yxsmeds gränd,
Uti en swart garnerad tröija,
Så Snörd och Spänd,
En Kullrig widd af många stubbar,
Bjäfs och granlåt och flärd,
Men i dess fiät såg jag twå gubbar,
Med långa swärd.

2: W.

Hon wände sig och floret fläckta,
Tätt et och ann,

HS / Vf 22:2 -

Dess ögon glans så dyr och ägta,
Bland tårar brann,
Ett qwinligt öga fullt med tårar,
Och en flåsande röst,
Säg mig hwad mer wår ömhet sårar,
I manligt bröst.

3: W.

Från topp til tå, min Nymf jag granskar,
Bedröflig syn,
Hopknäpta sträcks twå klippings handskar.
Med bön till skyn,
Dess hjortlar ryck och Uhret stannar,
Perpendickeln sprang af,
Sist Nymfen sielf den krans förbannar,
Som Fröja gaf.

HS / Vf 22:2 -

4. W.

Du stränga hand som kärlek dödar,
Med raseri,
Märck Ullas lilla fot sig nödar,
Och hon blir fri.
Kring Templet hennes ögon hwälfwa,
Där hon Themis nyss rönt,
Fast politiens drottar sielfwa,
Dess hjessa krönt.

5. W.

Så skyynda dig att Fröija lÿda,
Glöm afwunds band,
Låt nattens blåst din himmel prÿda,
I Paphos Land,
Kom teckna med din bildden lusta,
Som naturen ger lif,

Gråt inte mer: håll opp att pusta,
Stäröck afwunds Rif.

Fredmans 32: Epistel Til Beckmanskan om en winterafton.

1: W.

Mutter porten är stängder,
Luckan skrufwad hör min Violin!
1.1.1. Lustigt god morron och win. fin.
Lotta är du befängder,
Sömnig, rödhårig och dum, som ett swin,

HS / Vf 22:2 -

|:|: Surögd, käppärrig och stinn.
Ulla med lurfwiga håret,
Låt henne komma in
|:|: Cousin!
Fäll gardin — — — Da Capo.

2: V.

Inga böxor din satan,
Käppräcken starfwig du fryser jag tror,
|:|: Warmare i mitt Contoir, fin.
Mån försilfrar nu gatan,
Biällrorne klinga, slädtrafwaren stor,
|:|: Blixtrar med glimmande skor.
Duns uppå duns uti gropar,
Hör du hurn brandwackten ropar,
Nu tyska posten for,
|:|: Tenor,
|:|: Hur sa mor — — — Da capo.

3: V.

Här är dörren till Contoiret,
Eld på spisen uppassning, respect,
|:|:|: Flickor och kärleks confect, fin.
Hwem är Nymfen med floret,
Med klippings handskar och armen utsträckt,
|:|:| Si! hur hon gäspar så täckt,
Låt mej din blomma få pläcka,
Hwarifrån är hon min däcka,
För kan af finsker släckt.
|:|:| Perfect,
|:|:| Blef hon wäckt. — — Da Capo.

4: V.

Mutter än några slantar,
Än en styfwer i bössane,
|:|:| Mowitz giör en symphoni, fin.

HS / Vf 22:2 -

Spela satan med wantar,
Kyler du fingren ta friskt då uti.
|:|: Präst nu en Pålska fä wj,
Tornwäktarn snarkar i tornet.
Pässpojken blåser i hornet,
Wårda! Patroulle forbi.
|:|: Lätt bli,
|:|: Ralljeri — — — — Da capo.

5. W.

Dra opp klingan på bandet,
Dörren på gefwel, har trifwes jag här,
|:|: Hwem är den flickan den där — fin
En Mamsell ifrån landet,
Systren ligger wid wäggen och swär,
|:|: Blek som ett lik ock så kjär,
Annam ur dörren era fatar,

Mutter hwad står du och pratar?
Hit bränwin till oss bär.
/:/ Begär
/:/ Och förtär. — — — Da Capo.

C. W.

Mowitz känner hwar flicka,
Samma systrar i fiol som i år,
/:/ Mutter adjö och gut år. fin.
Hurra Lustigt wi dricka,
Korfwen på trumman han ramlar och slår,
/:/ Kooss! seidan winter sa swår,
Mutter adjö! hör Patrullen,
Strupen är stelnad och swullen,
Nu wär ker arm och lår,
/:/ Jag går
/:/ Illa mår. — — — Da Capo.

HS / Vf 22:2 -

Fredmans 33: Epistel

Till De Förnähma

1: W.

Mowitz tag dina pinnar,
På Templets höga tinnar,
Klang! pinn i wädret,
Plang! pinn på lädret,
Klang, Plang, Klang, Plang.
Puhorna ställ till wänster.
Opp dörrar och fönster,
Klang, fröjas minne,
Plang, fäll din pinne,
Klang, Plang, Klang, Plang,
Nymfen Sohl fiädren fingrar,

HS / Vf 22:2 -

Och flägtar sin barm,
Puk:/·/·/ Trumla stålt allarm.
Puk:/·/·/ Lyfta opp din arm
Och skräda de skiöna i silke och flor,
Stolt Herrarne spatsera i salen min bror.
Stolta med hwita strumpor och knarkande skoor,
Snusa le /·/·/
Pudrade /·/·/
Handen uti barmen, hatten under armen,
Af fin Castor.

2: V.

Fröknarna le och läspa
Och frysa och gäspa,
Klang, stäm och ramla,
Plang, slå och skramla,
Klang, Plang, Klang, Plang,

HS / Vf 22:2 -

Ers Nåd på alla sätten,
Och främmande låten,
Klang! swång med pinnan,
Plang! på gul=skinnen.
Klang, Plang, Klang, Plang.
Comment se trouve ma Belle.
Oui, fort bien ma seur,
Puk: .|.|. Pukaren hwirfweln gjör,
P: --.|.|. Mowitz har godt gehör,
Hit mandelmassa, Klänäten och smör,
Grefwen med gull på Räcken och bliset=
rande hatt.
Hoppar nu främst i Pålskan och
Nymfen gjör sprätt,
Så Scharmant .|.|.

Och galant. ././

Gjör han en Herdinna,

Till en stunds grefwinna

På en natt. ././

3: V.

Korss! hwad för Caprioler,

Och gnäll af Violer,

Klang af Batister,

Plang Cappellister,

Klang Plang, Klang, Plang.

Fleuterna linfligt susa,

Och Nymferna förtjusa,

Klang, Pukan låter,

Plang, Nymfen gråter,

Klang, Plang, Klang, Plang,

HS / Vf 22:2 -

Hwarföre gråter Nymfen,
Jo enslighet hon ser,
Pick: ./. Nu sin Cavallier,
P: --./. Hur han faller ner,
En Fröken mot wäggen i farstun tillber,
Snäcken föll ner i trappan,
Bouquetten förswann,
Kjortlen blef sönderrifwen,
Halsbandet tog han,
Fröken skrek ./.
Ack hwad skrek, ./.
Ingen tro och heder,
Påss man en tillbeder,
Kränkes en ann . ./.

HS / Vf 22:2 -

Fredmans 34: Epistel Rörande sista Balen hos Fröman i Hornskroken

1: W.

Fäll dina ögon och skäms nu din tossa,
Swinga på Baler och inte ha skor. fin.
Dansa wid walthorn som tungfotad Klossa.
Kalla Baroner och Grefwar för bror,
1.1. Mowitz knäpp nu din liufwa tenor,
Basso -- Din konst är stor. _ Da Capo.

Trio

Walt: -- Walthorner hörs,
Stråkarna förs,
Mowitz på stolen.

HS / Vf 22:2 -

Stämmer Violen :/:/

Slår eld på pipan, giömer pung och stål.

Röster och pustar :/:/ Basso,

Dundrar och rustar :/:/

Hwälfwer ölkannan dricker lagets skål.

2: V.

Lotta jag tillstår med guldur din satan,

Roben en stöld, från en sparlakans fång, fin.

Brudar från skottgränd, brudgumme-
från gatan,

Tagom hwarandra i handen och swäng,

Basso – Mowitz stäm opp din skärrande sträng,

– – – Och nacken släng Da capo.

Trio

Walth: Där dansar en

– – – En siö Capitain

HS / Vf 22:2 -

Taler han swänska, — — ·/·/·/
Nej blott Holländska — — ·/·/·/
Si på hans ifter hatta och Perruque —
Märck på hans miner — ·/·/·/
Si hur han skiner — — — ·/·/·/
Rödbrun i synen med en Rullrig busk.

3. V.

Hwem är den flickan med styrman
där ligger,
Hon som nu flåsar och bröt sin Corsett. fin
Lördan hon dansar om söndan hon tigger,
Hwirflar om måndan sin spinnråck så tätt,
Basso, Tisdan står hon för Kämnärs rätt,
---- Så snörd och nätt — — — Da Capo.

Trio

Walth: — — Walthornen stöt,

HS / Vf 22:2 -

Walth: - - Mowitz ditt nöt,
Glo ej på wackten.
Håll bara tackten,
Styrman med Knifwen danſar mot
Capitain
Tig på minuten.
Håll bara truten,
Fan far i dej, du miſſer arm och ben.

4. W.

Knifwarna blixtra och Nymferna dåna,
Kjäppar och Klingar de ſplittras i ſky. — fin.
Bleknade näſor med blodſår och blånad
Swällande Skinben och Koppärrig hy
Baſſo /// Mowitz i fenſtret ſkådar på ny.
- - - /// Med hufwudbry. Da Capo.

Trio

HS / Vf 22:2 -

Walth. - - Hornen ge ljud,
- - - - - - För winets gud,
I Fröjas Tämpell. :/:/
Ger han exempell, :/:/
Att han är rustig, tapper, kiäck och quick.
Kärleken brinner - - :/:/ Basso.
Winet Rinner - - :/:/ - - - -
Paltarna Skyldra, Baccus ropar drick.

Fredmans 35: Epistel, Elegie

öfwer Gretiens, Styrmans Dottrens Död på Fabriquen.

HS / Vf 22:2 -

1. V.

Mowitz med flor om armen hået,
I en mörckblå Rölt,
Kommer han så stolt, fin
Swart wäst, gröna böxor nå,
Gult gehäng hå hå,
Och stöfletter på
Hwarifrån kommer du nu Mowitz
ditt öga det blöder,
Sefwähr ifrån grafsöhls gåln på
Söder. Da Capo.

2. V.

Jag stått fyra timar jämt,
Skuffat mot och klämt,
Korss gewähret skämt, fin.
Krögarn i grafsöls gåln den hund.

HS / Vf 22:2 -

Far på Gröna Lund,
Slog en tand ut mund
Si på när jag talar, tändren de skallra
i truten,
Papa oxeltanden är utbruten. Da Capo.

3. W.

Hwad harm mitt öga, går i gråt,
Uppå denna Stråt,
Såg jag Carons båt, fin
En Nymf uti Fröjas gård,
Döden grym och hård,
Lämna i hans wård,
Gretien ner på Klädsfabriquen, du-
kenne ju kjände
Jutår, är en Engell nu min stände. Da Capo.

4. W.

Gretien hon sin swepning har,

HS / Vf 22:2 -

Fin af bolsterwahr,
Täckt sin slöja drar, — fin
Dess hand för en friskt tulpan,
Skade att dess blan, luckta litet fran,
Nattyg, klippings handskar, fransar
dess wälnad skru zira,
Kjärlekt bryter wid dess ben sin spira.
Da Capo.

5: W.

Min Nymf skull förlofwad bli.
Fästman står lätt si,
Wid artullerie — — — fin.
Captein heter, wänta hör,
Det oss lika giör,
Gretien ändå dör,
Min Nymf wacker, hur jag henne
för ögat nu wänder,

Högt bröst, kullrig länd och Hwita-
ste händer. Da Capo.

O. W.

Den eld som af Himelens hand,
Gjör naturens band,
I bröd wåg och land, fin.
Brann, här se i wår ellenöd,
Se i detta blod,
Fröjas åhre stod,
Hon skall, lätt oss alla warma i
hjertat då wara,
Wid glas i wår sorge sång, förklara.
Da Capo.

HS / Vf 22:2 -

Fredmans 36: Epistel Till Fader Mowitz under dess Sjuk=dom i Lungsoten. Elegie.

1. W.

Drick ut ditt glas, se döden på dig wäntar,
Slipar sitt swärd, och wid tröskel står,
Blif ej bestört, han blott på grafdörrn gläntar,
Slår dörrn igen, kanske än på ett år,
Mowitz, din lungsot, den drar dig i grafwen,
Basso — — — knäpp nu Octawen,
Stäm dina strängar, sjungom lifwets wåhr. /:

2. W.

Fulguler hy, matt blomstrande små Kinder,
Nerkramat bröst och platta skulderblad

Låt si din hand, hwar ådra blå och trinder,
Ligger upswäld och fuktig som i bad,
Handen är swettig och ådrorna stela,
Basso — — Knäpp du och spela.
Töm du din flaska, sjung och drick, war glad. :/

3: V.

Himel du dör, din hosta mig förskräcker,
Tomhet och klang, inelfworna ge ljud,
Tungan är hwit det rädda hjertat kläcker,
Mjuk som en swamp är senor märg och hud.
Andas! Fy tusan, hwad dunst uhr dig aska,
Basso — — Lån mig din flaska,
Mowitz! Gutår, skål! sjung om winets gud. :/

4: V.

Utur hans kiärl din död i droppar flutit,
Helt oförmärckt med löje, sömn och ro,

I ditt glas, bedröfligt inneslutit.
Glödande maskar, will du Mowitz tro.
Alltär förtärt dina ögon de rinna.
Basso. - - - Tarmarna brinna,
Orkar du ropa än Gutår ! jo, jo. ./.

5. V.

Nå så gutår, dig Baccus afskjed bjuder,
Från fröjas Thron, du sista winethen får,
Om till dess låf det lilla blodet sjuder,
Som nu med wåld ur dina ådror går,
Sjung, läs och glöm, tänck, begrunda och blunda,
Basso - - - Skull du åstunda,
Ännu en fähl-supp ! will du de ? Nej Gutår.

HS / Vf 22:2 -

Fredmans 37: Epistel Till Bröderna på dess Födelse-Dag, den 9: November.

1: V.

Är det Confexio ___ ___ ___ biss.
Är det Confexio allkermis, hej gubbar,
Nej! blott persico ___ ___ biss.
Skaka dess glittrande skum,
Bröder! gubben är gammal och stum,
Raglande, darrande, suróged och dum,
Ändå han dricker,
Blir rusig och qwicker,
Och älskar sitt födelse rum.

2: V.

Hwad är för datum ___ ___ biss.

HS / Vf 22:2 -

Win på min födelse dag jag mig skubbar,
Hurra grasatum. — — — — bis
Skål för min ungdom och wår,
Aldrig öhl, win och Bränwin förslår,
Ge mig en sup för hwart födelse åhr,
Skål pack och slödder,
Hej Fredman är föder,
Just är sjutton hundra gutår.

3. V.

Kjärleken gråter — — — — bis
Kyskhetens Tempel helt menlöst jag rubbar,
Ömt jag uplåter — — — — bis
Dess förlåt och hängande dusk.
Skinande nafwel och glittrande busk,
Fostret du kastar gjör dygden helt fusk,

HS / Vf 22:2 -

Stor hast i dygden.
Jag firar i byggden,
Min födelse-dag det är bruk.

4. W.

Ross långt för passen ——— biss.
Kunde jag sitta och jorla på klubbar
Brännwins attesten ——— biss.
~~Hej på min namnsdag all wärlden jag klubbar.~~
Utan winruta och lök,
Bort Äskulapius bort med ditt kjök.
Alla små krämper förswinna som en rök,
Jag tog min flaska | och döden min aska,
Eij mullar mot tusend försök.

5. W.

Hej! huielle de-Venus. ——— biss.

HS / Vf 22:2 -

Hej på min Namnsdag all wärlden jag tubbar.
Baccus Fallenus — — bis

Döden blef uptäckt och rögd,
Sjung mina bröder med hälsa och frögd,
Sjung blottom winet och kärlekens högd,
Jag i kalaset,
Nu sjunger wid glaset.
Att jag är blifwit full och förnögd.

Fredmans 32: Epistel til Mutter på Wißmar, rörande Hans Jergen, när han blef utpiskad från Baln.

HS / Vf 22:2 -

1. V.

Si! Hans Jergen hur han sig bäckar,
Kläde kring hufwud och plåster på mund,
Swarta håret i hängande lockar,
Fladdrar kring öronen, som på en hund,
Öhlstopet i näfwen, han på krogarn han sir,
Niemahls schwach pier, pringt mir top=
pelt=Pier,
Nea angetzo hier,
Sein sie nun so gütich,
Schlet på tin kranne, gesundheit, plaisir.

2. V.

Messings kammen blanck bak i nackan,
Glimar bland ljusen så blekgul och matt,
Hwargång Jergen han knarkar med klacken,

HS / Vf 22:2 -

Blixtrar stråpärlorna uppå hans hatt,
Men Nymfen tar stopet och hon roper drick,
Excusiren mich,
Sein sie nun so gütich,
Warten sie nur, gleich in augenblick.

J: W:

Lustigt Jergen klunsar sig mätter,
Fläsar och skrattar sen bjuder han opp,
Händren hwirfla med långa Manchetter,
Satan och kärleken plågar hans kropp,
Nu halka du Jergen, stötte du ditt lår,
Bakatelle hellre sektime den tenår,
Minnette encore,
Sein sie nun so gutich.
Nein kants piono nun forte Kutår.

HS / Vf 22:2 -

4. W.

Jergen tyst ej musiquen förwilla,
Nymferna sjunga, nå tig nu din hund,
Mitt i dansen står han helt stilla,
Rätt som han står dansar han en stund,
Med handen på ryggen trippar han så tätt,
Meiner sehle hwar är min Bouquette,
Encor Minuette,
Sein sie nun so gütich,
Neiä mitt erlaubniss der klein flagolette.

5. W.

Mutter si på tysken den dåhren,
Gullguler råck och med wäst af Cattun,
Skjortan hänger nu ut mellan låhren,
Böxorna sönder med fläckar och dun,
Kjör uten på dörren, marche nu et, tu, trj,

HS / Vf 22:2 -

Hertz einmahl tete bleu sacristi,
Wass befählen sie,
Hole mich der teuffell,
Hundswott, Carnaille, hej racker parti.

Fredmans 39: Epistell

Öfver Mowitz då han blef uppiskad på gatan, för det att qvinten sprang på Bass-Violen en sommar afton 1769. ob solum punctum Caricit Robertus.

Assello —— Elegie. ——

HS / Vf 22:2 -

1: W.

Si! Mowitz, han står där och gråter.
Så blodig, så swullen och stin,
Dörrn opp, nå wälkommen nu åter,
Kom in nu ur farstun stig in,
Än lefwa dina Patroner,
Tÿ glöm den förtret du har rönt,
Basso – – – – – Skjönt,
Du skiär dina toner.

2: W.

Sutår på en halfpart min broder,
Si här tag en sup räck ut hand,
Wårt bränwin med guld och klenoder,
Förgÿller båd tunga och tand,
Men du har feber än mera,

HS / Vf 22:2 -

Dei är en sup finckel ej sundt,
Basso — — — — — — Strundt,
Er lagom moderera.

3:e V.

Är ögat utslagit? å inte,
Lått plostret sitta din hund,
Mins du hur du sist mig påminte,
Om slagsmålet uppå Grön=lund,
Förstör den warma Christallen,
Se supen åt mej, will du slåss,
Basso — — — — — — Tråss,
Jag slår dig i skallen.

4:e V.

Tyst plär det wår oro ej låtta,
Att öppna sitt hjerta en wän,

Sätt på dej Peruquen berätta,
Hwarför du blef sparkad i änn.
Och hwi du dig ej förswara,
Men slumra och såf som en so?
Basso — — — — — — — Jo.
Det skall jag förklara.

5:te S.

Den tjugonde ottonde Julij
Jeir om jag mins heller hur,
den dagen war klart, stundom mulit,
Ottrang i en blixtrande skur.
Det war jag drar mig til sinnes.
Den tjugonde femte; nå; Säij?
Basso — — — — — — Neij,
Neij! we den som minnes.

HS / Vf 22:2 -

6. W.

Likgott jag om afton då råska,
En Nymf med hängande flor,
Jag börja med henne att språka,
Feck weta præcist hwar hon bor,
Gränd heter lätt mej fundera,
Præcist Jöran Helsing hand gränd,
Basso — — — — Rånd,
Jag säger ej mera.

7. W.

Jag har just Violen på ryggen,
Fick bredwid och halta och skalf,
Med floret i öga för myggen,
Min skjönhet sprang in i ett hwalf,
Men i det samma hon stanna,
Wisp kom där en långbent Drabant,

Basso - - - - - - - - Sant,
Han swor och förbanna.

E: W.

Släpp Nymfen han rop jag släppte,
Och lustigt en örfil fick jag,
Tin hund knäpp på strängen jag knäpte,
Da capo: på truten ett slag,
Emedlertid han då spierna,
Med handen i kjortell och barm,
Basso - - - - - - Harm,
I hufwud och hjerna.

J. W.

Allt måste jag spela och brumma,
Och gå med Violen Patrouille,
Men hur jag med strängarna tumma,
Sprang qwinten och jag föll omkull,

HS / Vf 22:2 -

Fan i den blågula draken,
Ge mig en sup eller twå,
Basso — — — — nå,
Nu kiänner nj saken.

10. W.

Min skönhet han strax sig tillägna,
Bierfilare kalla han mig,
Men örfillar hagla och rägna,
De smattra, som kulor i krig,
Rewange! han ropa Carnaille,
Där har du för qvinten som sprang,
Basso — — — — — — — klang,
Twij sådan Battaille.

HS / Vf 22:2 -

:40

Fredmans 40: Epistel

Angående Bröllöppet hos Benswarfwars för tre weckor sedan.

1: W.

Se rum i Bröllops-gåln din hund,
Jag slår dig med gewähret,
Korss hwad trängsell,
Ingen stängsell,
Släpp in en hund.
Stig in tack för beswäret,
Korss gewähret,
Sätt för porten,
Slån i lorten
Om han käftar mot,
Wackta portar fenster,

HS / Vf 22:2 -

Ögonen till wänster,
Mousquett för fot,
Aj i skorsten brinner sot.

L: W.

Aj! skorsten kastar eld och mull,
Hwart gick nu Mowitz gubbar?
Wid stagvetet,
På privetet,
Sitter han full,
Hwad står du dej och skubbar,
Hurtig gubbar,
Tan i kragan,
Slån för magan,
Så det fåger swätt,
håll din summa satan,
Ordning håll på gatan,
Fäll Bajonett,

Stå din hund i ledet rätt.

3. W.

Allarm är stora tunnsån fyld,
Så spruta friskt på plancken,
Phoenix sitter,
Full med glitter,
Ståtligt förgyld,
Mer wattn hit på skrancken,
Hugg ner plancken,
Klang i tornen,
Stöt i hornen,
Spelman war på wacht,
Si nu kommer bruden,
Som hon wore buden,
Skyldra gifacht,
Venus lik i dygd och pragt.

HS / Vf 22:2 -

4: W.

Gewär och släpp Marschalquen fram,
Han trippar så beskäftigt,
Discourerar
och raillerar
Wingmarcks Madam,
Så Chapeau=bas så häftig,
Och beskeftig,
fram och buden,
För han Bruden
In i Bröllops Sahln,
Blåsen Musicanter,
Pålskor och Andanter,
Hwar är Corporaln.
Skyldra och töm uti Localn.

5: W.

Hwem är som inte slipper inn,
Å det är Brudens Moder,

HS / Vf 22:2 -

Skyldra gåssar,
Gumman tråssar,
Stelt med sin min;
Mer Wattn hit maroder,
Brudens Moder,
Står wid Trumman,
Släpp in gumman,
Stilla Manskap; hau!
Christjan Wingmarck wänta,
Ej på dörren glänta,
Hej! gewär — — — au au,
Si! Hans Casper mitt sein frau.

C. W.

Släpp Swarfwarn in, hwad stoj och spring,
Hwad skrål af barn och Pigor!
Gat-Mamseller,

HS / Vf 22:2 -

Och Gesäller,

Stréfwa i kring.

Hör, lyran, horn och gigor,

Barn och pigor,

Ta bort ordet,

Si wid bordet,

Står Brudgummen där

Si opp, står du och trampar

Tyst Magistern stampar

Lägg ner gewähr,

Psalmen nu begynnas lär.

7. W.

Violens stäms Magisterns röst,

Mot Bass-violen dundrar,

HS / Vf 22:2 -

Bäst han gapar,
Stålt han rapar,
Och slår sitt bröst,
Med ögonen beundrar
Skriker dundrar
På Sanct Paulus
David Saulus,
Och hwart synda klot,
Marsch! waldhornet klingar,
Här nu wäxlas ringar,
Mousquett för fot,
Ringen tog Magistern mot.

E: W.

Hör! Brudens hwita handskar sprack,

HS / Vf 22:2 -

Brudgummen swär och gråter,
Stolt Marskalquen.
Bär fram kalken
Med Frontinjack
Skänkskåpet han uplåter,
Bruden gråter.
Först drack Prästen.
Bruden sedsten.
Och Brudfrämman neg,
Gewähr håll jämna leder,
Herr Magistern wreder,
Skull ta ett steg,
Wipp damp han i wrån och teg.

J: W.

Sist wanskas slängar hwar om ann,

HS / Vf 22:2 -

Nu träter Bröllops wagten,
Men Corpralen,
Går i salen,
Slår alt han kan.
Med glaset stampar tackten,
Bröllops wackten,
Sköflar faten,
Och den faten,
Brudgummen war kåt,
Slutligt på det sättet,
Röfwas Lazarettet,
En tog en plåt,
Prästen twå sen skildes de åt.

32

Fredmans 41: Epistel Till Fader Mowitz, hwarutinnan han lisknar honom wid ett Skjepp.

1. W.

Käcks uten glas du ser ut din Carnaille,
Som ett rankit skepp, på böljan uten –
flagg – – – fin.
Uten compass och på brusande swalge,
Strandrad, plundrad full med fattigdom och agg,
Strästen lätt si, är masten skieppet förer,
Skiortan blir seglet, wimplen natthappan är,
Klippor och skiär, sandbanckar här och där.
Da capo.

2. W.

Lisk en Chebeque, som i wågen arbetar,

HS / Vf 22:2 -

Drifwes af och an, men stundom giör en lof. — fin.
Och som i tusend winklar opletar,
Ny förfriskning, käril och tunnor, kap och rof,
Jag är Neptun, som båd wåg och seglen rörer,
Och denna Lilljans krog är hamnen jag tror,
Och krögar Mor
Hon är Hwalfisken, Bror, Da Capo.

3:de W.

Lustigt plaisir, jag med dig bara skiämtar,
Här har du ditt glas, lägg ut nu, winden blås, fin
Sök upp din graf, grifteklockan snart klämtar,
Och din gamla bränwins skuta hon förgås
Baccus ditt skepp, som Redare tillhörer,
Englarna bärga siälen uti en slup,

HS / Vf 22:2 -

Sjunk i ditt djup, tag til walet, en sup.
Da Capo.

Fredmans 42: Epistell angående Fader Mowitz Öfwerfart till Djurgården och om Dygdiga Susanna.

Wass ist dass? Ge rum wid roddartrappan, unnan bjerfilare, skoputsare, Tullsnokar och Matroser; hurra, lägg sillskjärten på öhlkannan,

HS / Vf 22:2 -

trumf i bolet. Fig Kiäring, swafwel stickor
här 6. knippor för en witten, trumf i bolet.
8. styfwer håller jag, Courage du gamla
Granadeur, wänd opp och ner på bolsfoten,
Kullerbytta med Madam i skjulet, Ci=
tronerna på dusken, Spinrocken på
taket och Holländarn på kistan, un
wägen Kolgubbar, Twätterskor och
Mjölk kjäringar, gjör inte af med ny=
länningen, med sudna kringlorna
kring halsen, Gutår och sup mig till
släpp fram Mowitz med Bas=violen
maskäter sillpackare, Bagar poikar
Nyrnbärgare, Skrädare och Fogel fän
gare, sig innan Herr Upsyningsman,

HS / Vf 22:2 -

eller nersyningsman eller hwad du är för en Brohuggare, hielp opp blinda gubben med lyran, skuffas lagom, slån på truten, släpp fram den guldsmidde Herrn med Björnarne, som dansa på Ellka. Si teichen eim fajö, Susanna? med en Marvkatta på Axelln och en säckpipa i mund, trumla Trumslagare, Harlequin dansar och slår benet i wädret; friskt opp gåssar, botlen ur tunnan, trumf i bolet, ta fast tjufwen, Grefwens Laquej sätter 6. styfwer i potten, 6. styfwer för Jungfrun, 2. styfwer för Susanna, Trumph i Klöfwer, hurra, där kommer –

HS / Vf 22:2 -

Mowitz 8 ok 8. giör mig 16. 4ra till så har jag 17. mera Klöfwer, 6. ock 6. är 12. åt du op hierter fru, så du har wunnit, Kors du ser ut Mowitz! nog känner jag igen Peruquen han har lånt skoflickarens peruque som bor mitt emot Wissmar i Kålmätar gränd, lustigt bass Violen på ryggen, tulpan på hatten, Walthornet under armen och Bouteljen i sickan; stig i båten. Hwad säger den där guldsmidda äppeltysken med Markattan på axlan Le diable il porte son Violon, oui par dessus le paule comme ses suisses portent la hallebarde, nu tar han till Walthornet /: prut, prut, prut, prut, :/ ach tu tummer teufell, er versteht sich-

HS / Vf 22:2 -

auf den musique wie ein Kuhe auf den —
mittag — Moritz pratar! Wolls du wass —
Kirschen haben. Stig ner i båten Susanna
ackta Kjöttkorgen, hoppa ner lilla sy=
ster med Klippingshandskarna och fisk=
kassen, hwar har hon warit? borta och
manglat, håll ut, håll ut, håll ut, håll ut;
hwart bär det? till hwarfwet? Le diable
och que non — dit justament hwor jag
peger; hwor den lille mensch then soldat
med gula pösorna sitter i packen och
pesteller, non, non, non, non, ce n'est
pas richtig naa Djurgåln? oui dingåln
till oui, oui, oui, per diefla besitta mä=
ster Nilses, gantz richtig, hutta ut bro=

garn på bryggan, där han står och skäller
på musicanten — ah il a peur d'être —
battû, fripon Carnaille hundschwott, Car-
naille, snåfter Nilses oui - que diable
temporte, hur hänger det ihop? Excou-
siren mich, dass ist alles lapperey,
er sagt nur der Klager dass er oftmals
seine bezalung gefordert, und dass ess
der andere nicht geachtet hat, sondern
ihm allezeit mitt Schämvorten begegnet
ist, hurra stöt i waldhornet, susanna
sjunger, bådrena spela och Bölljorna
gunga, skjut ut.

Walth: 1/1 Stolta Stad,

/:/ Jag nu glad,
Förglömmer ditt prål,
Ditt buller, barn och skrål,
Dina Slott och torn,
Mowitz blås ditt horn.
Walth: /:/:/:/:/:/:/
Böljan slår /:/:/
Båten går /:/:/
Hwad Skutor och Jagter! *
* Spanjefararen står,
Segellstinn /:/:/
Går snart in,
I Cadix eller Dubblin /:/:/
Malla will du ha nötter? gå inte —
så nära björnarna, stilla Nymphen

siunger och Zephiren hännes stämma.
/:/: Klang och skott,
/:/: Kungens Slott,
Mot skyarna högs,
Och ögat ömt förnögs,
I en åldrig dal,
Syns en arsenal
Walth: /:/:/:/:/:/:/:/:/
På en mur /:/:/
Syns en Kur /:/:/
Med gluggar och flaggor, Mordgewär och lur,
Från dess wall, /:/:/
Dån och knall /:/:/
I Bergen återskall.

HS / Vf 22:2 -

Walth: ·/·/·/·/·/·/·/·/·/·/

Wågorna glänsa och glittra de swalkande ilningar förnöja, skottar det på Howitz: gutår, men si wid stranden snedt öfwer, si hwad blågula och gröna bilder som timra i skuggan af den opp och nerwända mörckbruna kiolen, hamrarna knacka så tätt; märker du åt höger en grekisk tempel byggnad på en hög och nedan i wattubrÿnet, si hwad för en Skog af gungande master med fladdrande wimplar, Solen baddar, klockorna klämta, Trumnorne dundra, Fahnorna fläckta, Si=

HS / Vf 22:2 -

Karna glimma, Klockspelarn drillar och klämtar korken ur boutelljen. Mowitz kastar hatten och peruquen i böljorna och dricker hela wärldens skål, klang i hornen, siung Susanna.

2. W.

/:/: Hwad jag ser! /:/:
/:/: Ulla ler, /:/:
Solhatten i hand,
Med rosenröda band,
Bröst bouquette gröna blan,
Nopkins kjol och farbolan,
Wacht. /:/: /:/: /:/: /:
Skjön och kjänd /:/:

HS / Vf 22:2 -

Snörd och spänd, ·/·/·/

Hon hoppa ur båten med en kullrig länd,

Kjära du — — ·/·/·/

Jag ref nu — ·/·/·/

Mitt förklä mitt i tu,

Walth: ·/·/·/·/·/·/·/

·/·/·/. Ralljeri

·/·/·/. Låt mig bli,

Jag skull bara gå,

Till slacktarhuset nå,

Och nu sitter jag här,

Det i hjertat mig skjär.

Walth: ·/·/·/·/·/·/·/

Innan kort, ·/·/·/

Wår transport ./././

Är framme sitt stilla, dag min Ros ej bort.

För Monsieu. ./././

Skall jag mö ——— ./././

I dessa böljor dö,

Walth: ./././././././././

Fredmans 43. Epistel Till lilla Lotta

i Kjöket och enskannerligen till wåra —

Hus-Jungfrur om något som passerat.

HS / Vf 22:2 -

1. W:

Si Fähle nubben,
Mowitz! se gubben,
Spjälkar ur Stubben,
Bränsle och wed,
Slår yxan ned,
Drar mund på sned,
Och klår sig om skjägget så wred.

2. W:

Pipan han röker,
Flaskan försöker,
Ryggbastet kröker,
Och hugger ett hugg,
Gjör kihl och plugg,
Sen full i mugg,

Han hostar och spyr ur en glugg.

3. V.

Månen hon blänker,
Rimfrosten stänker,
Stiernan sig sänker,
Men skyarna gå,
Kyrcktornen stå,
Helt silfwergrå.
Det dagas, hör klockarna slå.

4. V.

Klockan slår otta,
Upp lilla Lotta,
Fyr ung och Lotta,
Skura och skrång,
Stång dörren stång,

HS / Vf 22:2 -

Bred upp din säng,
Och skjorteln på rona nu häng.

5. W.

Snöra dig flicka,
Gäspa och hicka,
Nattstånds dricka,
Nu spruta i hand,
Drick litet grand,
Skölg gomm och tand,
Och klä dig på laret ibland.

6. W.

Lifstijcket snöra,
Klä dig på öra,
Börja nu gjöra.

HS / Vf 22:2 -

Med naglarna mord,
Småll på hwart bord,
Läs några ord,
Bestorma sen himmel och jord,

7: W.

Gråt och begrunda,
Skratta och blunda,
Sen sammalunda,
Gråt åter ömt,
Om hwad du drömt,
Sist skratta, at den dig har glömt.

8: W.

Tåfflorna kippa,
Börja sen trippa,
Med nyckel knippa,

HS / Vf 22:2 -

Med skakwaller och larm,
Med öppen barm,
Högt swällande, brusig och warm.

9. W.

Låtta hon löper,
Krånglar och kjöper,
Skummar och stöper,
Ljus=flätt och ljus,
Alt går burdus,
Nu katt och mus.
Kringhwälfwa båd disckar och krus.

10. W.

Ögonen hota,
Läpparna knota,
Hjertat till fota,

HS / Vf 22:2 -

Fäller en hwar,
Stärk kjärleks drar,
Hans tron synes klar,
I spisen ett Tämpel han har.

11: W.

Mowitz den sällen.
Fram på spishällen
Tusend tillfällen
Kjärleken ger,
Gupp opp och ner,
Gupp, gupp, än mer.
Ställ kjöksdörn på glänt Mowitz ler.

12. W:

Kjortlen är struken,
Struken halsduken,

HS / Vf 22:2 -

Förklätt för buken,
Strukit och grant,
Fullspets galant,
Floss=Engrageant,
Och kläde kring hufwu charmant.

13: V.

Akta nu kjolen,
Stöt ej violen,
Runska ej stolen,
Herrskapet hör,
Alt hwad du gjör,
Hörs innan för,
Aj skowitz jag swimmar jag dör.

14: V.

Nu är jag lagder,

Stå ej försagder,
Wis dina bragder,
Dyrska den makt,
Som Paphos bragt,
I spisen lagt,
Som mig i ditt sköte nu bragt.

15: W.

Si denna barmen.
Flåsar i harmen,
Kjärleks allarmen,
Dess bliket och rewolt,
Jag älskar bålt,
War Lowitz stalt,
Skön engel min herde nå halt.

HS / Vf 22:2 -

16. V.

Mowitz den dåren,
Så lurfwurig i hären,
Med förklåd för låren,
Si täcken mann,
När gröija brann,
Så gäspar han
Och lämnar sin skörd åt en an.

17: V.

Frÿtringen slamrar,
Stekspettet skramlar,
Stekwändarn ramlar,
Och Lotta wår wän,
Slog kjökdörrn igen,
Hwad skedde då sen,

HS / Vf 22:2 -

Så Mowitz kon sparka i ånn,

Fredmans 44: Epistel till Ulla Winblad skrifwen wid ett ömt tillfälle.

Elegie.

1. W.

Wärm mer öhl och bröd,
Lån Madam Wingmarcks kanna,
Lägg kummin i Susanna,
Wärm war stora Kopparpanna,

HS / Vf 22:2 -

Illende röd. fin

Fort bädda en säng,
Med swandun silkes täcken,
Geschwindt presis på flacken,
Wagg, blöija och stikbäcken skaffa i fläng,
Dörrarna stäng,
Fäll gardinerna helt sackta,
Affrild kom din Nymf upwackta.
Kom och hennes glans betrackta.
Hennes kjänslor wänta ömt ditt understöd.
Da Capo!

2: W.

Renst win, miölk och mjöd,
Her ölosswassla kjära,
Her sacker ingefära,

HS / Vf 22:2 -

Alt hwad skjönt hon will begära.
Lätta dess nöd. Fin.
Siung Nymfen en sång,
Dess hjerta ängsligt brinner,
Det blod derinne rinner,
Snart en ljuflig swalka finner,
Delar sitt språng.
Skönhet hwad twång,
Tusend dödar kring dig stimma,
Ända till din kiärleks timma,
Måste du en död förnimma,
Masken dölgd i blomman bådar,
Blommans död.
Da Capo.

HS / Vf 22:2 -

Fredmans 45 Epistel angående Tergen, som förskref sig till Fahn.

1. W.

Fani Fautelljerna stolarna kullra,
Hej bullra i dörrarna bullra,
Spiälska Violerna, bullra med stolarna,
Satan är kommen på baln,
Triumph är du Baln.
Franris kring skiänsken,
Anskarn på bänsken,
Och tom står Pocaln,
Tergen han giäser,
Han spritter och läser,
Neri Kiällar swaln.

HS / Vf 22:2 -

Trio !

Ach ich pin ein eländ Ĵinder,
Mitt contract till änte kår,
Hertz ein mahl, jack mich verpinder,
Noch tri åhr,
Jag skall alle Flickor kräncke,
På spelhusen wara flinck,
Altrig på min hustru dencke,
På Catrinck,
Schent violen ståmme,
Bringt mir pleck och penne,
Freijlich her jack tig nu till,
Tu Fan wid ferste winck.

J: W.

Skÿnda dig Lotta och wäggarna fäija,

HS / Vf 22:2 -

Rörföttren din gamla Saleija,
Fenstren på haskarna,
Ljus uti staskarna,
Luckorna skrufwa och släng,
Skumpa Carnaille,
Rörföttren släng,
Råsslig i swalge,
Nå snyt dig och släng,
Damma och sopa,
Och Mowitz nu ropa,
Att hwirfla skruf och sträng,

Trio!

Med mitt rete plot jack skrifwer,
Tig nu thetta Reversal,
Dat jag mich tig efwergifwer,

HS / Vf 22:2 -

Gantz fatal,
Dat jack will ej wara nickter,
Sälten uti Kirsken gå.
Troget fille mine pligter
Klucka på,
Klämme alle Krämper,
Stockholm then Novemper,
Manu meo proprie,
På Krogen Rosental.

HS / Vf 22:2 -

Fredmans 46. Epistel angående sista Bahln på Gröna Lund.

1: V.

/// Mowitz walthornet proberar,
Och sin tubbus walskar i mund,
Springer kring golfwet funderar,
Pålskan i fyrkant formerar, /·/·/·/·/·/
Stådar och slåss och befaller,
Eldgafflar, skiärmar och galler,
Alting ramlar nu denna stund,
Stolarna skjutas åt wäggen.
Kirsebfängarn brynes på äggen.
Friskt courage uppå Grönlund.

2: V.

/:/: Hwad står du där och bekikar,
Tak och wäggar dum som en fä?
Ramar och taflor och spikar,
Kyrcktorn och skyar och wikar, /:/:/:
Se det är wackert för öga,
Nymfen på klackarna höga,
Höja sig och titta och glo,
Nicka på hufwud så sackta,
Fälla solfiädren Betracta.
Famla wärdens lustar och roo.

3: V.

/:/: Titta i taket jag låfwar,
Kors, hwad helgon, solar och skien,
Hofbro wårt öga begåfwar,

HS / Vf 22:2 -

Både med Änglar och Påfwar. :/:/:/

Goliad sielf will jag swärja,

Med röda strumpor och wärja,

Mot Kung Dawid slungar en sten,

Absalon tumlar af öket,

Kung Ahasweros i kjöket,

Ligger emellan Esters ben.

4: W.

:/:/ Mowitz på taflan si marcken,

Där sin nöten betade gräs,

Där ser du Noach i arken,

Korss hur det rägna på parcken :/:/:/

Där rider Drottningen Disa,

Där kjör Prophéten Elisa,

Med en Ängell uppå sin Chaise,

HS / Vf 22:2 -

Glasögon uppå din näsa,
Där står Historien att läsa.
Om Susanna: Skowitz nu läs.

5: W.

:/:/:/ Japa nu Skowitz ej länger,
Ljusen spraka, Fleuterna hörs,
Marskalken syns med de kränger,
Handsken i handen han slänger, :/:/:/
Strufworna glänsa af säcker,
Nymfen med ur och bar läckar,
Putsa sig och kiortlarna rörs;
Alla på pålskan nu wänta,
Folket i dörrarna glänta,
Bahlen öpnas snart han förstörs.

6: W.

HS / Vf 22:2 -

·/·/ Mowitz walthornet nu lutar,
Och med Pålska öpnar han baln,
Rätt som han börjar han slutar,
Hör hur han drillar och tutar ·/·/·/
Ögonen spända på noten.
Hwar gång han pruttar rörs foten.
Hur han stampar! Korss han är galn.
Si hwar han står i sortuten.
Munstycket blänker i truten.
Och ljuskronan glimmar i sahln.

7. W.

·/·/ Eko mot pelarna swarar,
Sahlen wälsfeder, proppad med ljus.
Gubbarna skumpa som harar,

HS / Vf 22:2 -

Hwar med sin Flicka sig parar, :/:/:/:/

Somliga Syſtrar galanta.

Somliga ſtå ſå moskanta,

Ropa hyrkuſk, Fara burdus.

Somliga ſtå på en ſida,

Handskarna wända och wrida,

Gubben Mowitz binder dem ſnus.

C. W.

:/:/ Snyt dej din lymmel probera,

Pröfwa hornet, ſnyt dig och blås,

Nymferna qwickt ſig rangera,

Prusta och nyſa ſpatsera :/:/:/

Wingmarkens hustru åt höger,

Fiſkar mot ſwarfwarn ſå tröger,

HS / Vf 22:2 -

In med föttren liksom en gås.
Röder i barmen som koppar,
Gwij dej din skurck så du hoppar,
Med din tumståck kappa och kräs.

J: W:

·/·/·/ Stampa med föttren tilliska,
Klappa med händren klapp, klapp, klapp,
Hand öfwer hufwud Ulrica,
Stå intet där och predika,
Armarna ut kryp inunder,
Hwad är för konster och funder,
Jungfru Ulla hut trafwarlapp,
Sök dina Jungfrur på gatan,
Stöt i walthornet din satan,
Smäll carnalljen gen några rapp.

HS / Vf 22:2 -

10: Ess.

·/·/·/ Wingmarck med stora peruquen.
Står och stånskar friar och ber,
Nattkappan stärkter och struken
Flägtar och slinker på buken ·/·/·/
Si hur han dansar på krumpen.
Påsorna långt ner på gumpen,
Hand i sidan grittigt maner,
Hatten på hufwud med glitter,
Bak fram på wingmarck den sitter.
Gubben hostar siunger och ler.

11: Ess.

·/·/·/ Stampa carnailler nå stampa.
Håll i ringen håll bara i,
Trampa och stampa och trampa,
Stöt inte krona och lampa, ·/·/·/

Släpp swarfwarn in wrid i kringen.
Skäftare kom in i ringen.
Stöt i hornet blås Symphonie.
Armarna kasta på ryggen.
Twij den där swarfwarn den styggen,
Stöt i hornet, Bredström slå i.

12. E.

·/·/·/ Folket nu farstun instpärrar,
Släpp in krögarn, krögarn wår wänn,
Sig detta öhl ej förwärrar,
Skål mina gunstiga herrar ·/·/·/
Hurra stå hjelte mot skåtten,
Kärlekens skål drick i botten,
Swarfwarens skål kom dansa ja men.
Alt genom salen i förmasket,

HS / Vf 22:2 -

Dammet det står op i taket,
Håll ut ringen wänd om igen.

13: V.

·|·|·| Hand öfwer hufwud nu börja.
Alla börja friskt på en gång,
Mowitz skall all ting besörja,
Walthornet fick litet smörja, ·|·|·|
Unacka med klackarna flickor,
Twij edra dumma borrskor,
Sicken låna med Roberong,
Bröstlapp och flor och Cornetter,
Platt ner i barmen och fläter,
Med moustager, julbent och lång.

14: V.

·|·|·| Hon är min fästmö Carnaille,

HS / Vf 22:2 -

Ä hon åsna! ja ä hon så.
Rundstycke slant och Medallje.
Klang jag nu wågar battaile, :/:/:/
Allting för henne jag wågar,
Dei din Carnaille jag sågar,
Mitt i tu, lät fleuterna gå.
Hirschfängaren blänker på busken,
Släng utom fenstret peruquen.
Christian Wingmarck dej skall wi slå.

15. Cel.

:/:/:/ Hör hur med föttren han skrapar,
Och parlerar om sin peruque,
Swarfwarens Kiärsta hon gapar,
Bleknar och niger och rapar, :/:/:/
Krögarn tar swarfwarn i lufwen,

HS / Vf 22:2 -

Flintskallig, blodig och klufwen.
Blir han höflig, tålig och miuk,
Facklorna släckas i glantsen,
Gumman får missfall i dansen,
Mowitz gråter, spyr och blir siuk.

16. W. S.

Håll uti ringen Malena,
Låt dem fritt byggningen stena,
Hurra lustigt håll god mine,
Bergströmskan hoppar allena,
Skena til helfwete skena,
Slå i glasen mer hoglands win,
Klåss tacke slångmål din satan,
Natlyge blaste åt gatan,

Aj, en palt står där wid gardin.
Sluta med pålsskan war tysster.
Paltarne! aj kiära sysster,
Tåcka baler giör wår Ruine.

Fredmans 47: Epistel angående sin skiöna och hennes obeståndighet.

1: W.

Bröderna fara wäl wilse i bland,

HS / Vf 22:2 -

Om glasen men ej om Krogen.
Alla de hitta till drufwornas land,
Drick bröder drick litet grand,
Hör hur de stulta och skrapa i sand,
Famla på dörrar och bulta med knogen.
Ragla och tumla med stopet i hand,
Och blöda om tunga och tand,
Fader Movitz slå i slå i,
Min flicka har glömt mig, jag dör trogen,
Natt och dag jämt i fylleri,
Skall all min sorg gå förbi.

2: V.

Bröderna gräla om brickor och kast,
Wid öhlbågarn jämt demonstrera,
Somliga dricka ett qwarter i hast,

Och draga klingorna hwast,
Tärningen tillrar och briekan står fast.
Gubbarna slamra och stält discourera,
Än om ett kyrktorn och än om en qwast,
Men kyparn han swär som en gast.
Hå ja, ja, ja, det är så ja,
Slå eld på min pipa ge mej mera,
Flickans skål uti tanskarna,
Fast hon har kostat mig bra.

3. V.

Ja jag har gedt henne skiänker och gull,
På barnhuset skaffade jag barnet,
Barnet det dog med kalas på dess mull,
Jag söp dödgråfwaren full.
Ofta har paltarna gått på patrull,

HS / Vf 22:2 -

Jag har då friat det liderliga skarnet,
Wågat för henne båd ryggbast och hull,
Och slagit de hjeltarna kull,
Men min anna greta men,
Min siäl lik en fågel in i garnet,
Som will ut till sin frihet igen,
Och har knapt döden till wänn.

H: W.

Slå i åt mej, kanske swedan förgår,
Af safternas liufliga syra,
Tårarna rinna på näsan gutår,
Men hjertat bättre nu mår,
Knapt har jag lefwat i femtjo år,
Doch kan jag trygt, för er alla bedyra,
Att sådant finkel som jag söp i går,

HS / Vf 22:2 -

Er kostligt mot kärlekens sår,
Dryp en droppa eller twå,
Och häll dem på hjertat häll man fyra,
Swedan skall ta mej satan förgå,
Jag blott en sup ofwanpå.

5: W.

Aj när jag tänker uppå hennes hy,
Och ögonens brinnande lekar,
Tycks mig af ångslan, jag bara will spy,
Och från Boutelljerna fly,
Bröstet det liknar en swäfwande sky,
Fröija mig läckar och fröija mig nekar,
Händerna fängslas mig ögonen bry,
Ack himmel min sorg blir nu ny,
Men min Anna Greta nog,

Nog wet du nog, på den hwem jag pekar,
Fan i dej, så du mig bedrog,
Slå skyffare i, det är nog.

Fredmans 48. Epistel till Mowitz

då elden war lös i hans qwarter.

1. W.

Ack hwad för en usel koija.
Spräckta rutor brutna lås,

HS / Vf 22:2 -

Tuppen gal en sträf hoboija,
Hörs i gränd der trumman slås,
Wärda wärda? larm på gatan,
Blås i tornet Säppe blås,
Som en gås,
Kacklar den satan,
Klåckan klämtar watten sås.

2:W.

Niclas torn som röda gulle,
Blänker i den mörka natt,
På ett gråstak mot en skulle,
Pifs twå kärgar om en skatt,
Uren sönderslagen ruta,
Tittar fram en gulbrun katt,
Tittar fram en gulbrun katt
Straxt besatt,

HS / Vf 22:2 -

Hundarna tiuta,
Larm och buller, gråt och skratt.

3: V.

Pumpen gnäller, skorsten sprakar,
Hästen gnäggar wid sin töm,
Jorden gungar sprutan brakar,
Böljan fräser i Norrström.
Manskap swängs i divisioner,
Skyldra, marsch, och flaskan töm.
Stiäl och gjöm,
Marsch i Pultroner,
Störde skjönas midnatts dröm.

4: V.

Skåden nu kålmåtar gränden,
Smal och smutsig fyld med grus,

HS / Vf 22:2 -

Rådstu taket syns wid ändan,
Sen blott krog och jungfru hus,
Ur ett bugnat fönster galler,
Syns en nymf med skin carpus,
Straxt burdus,
Slagsmål och Sqwaller,
Nakna hjessor toma krus.

5: W.

Moten wägg med skarmar tryckta,
Står en kärra fyld med dranck,
I en sönderslagen lyckta,
Ryker en utbrunnen danck,
Men i ränsten på sitt öra,
Hwilar en gesäll helt panck,

HS / Vf 22:2 -

Full med stanck,
Hwad ska wi giöra,
Wräk den satan mot ett planck,
6. W.
Korss, bland desse sodoms murar,
Är det swårt att hitta rätt,
Mörka hwalf och heta skurar,
Ögat hwilar på alt sätt,
Här bor Mowitz, Korss hwad buller,
Brandsignal och Bajonett,
Menuett,
Tiffwa patruller,
Jungfru röster Clarjenett.
7. W.
Där hans port där skylten hänger,

HS / Vf 22:2 -

Skål min bror af hjertans grund,
Löjet sig så milt framtranger,
Elr en blek och gulnad mund,
Gubben Mowits ler och nickar,
Men från Carons mörka sund,
Dödens blund,
I dina blickar,
Bådar snart din sista stund.

C: W.

Skratta Mowitz blif ej sjuker,
Märck bland pikar och gewähr,
Themis mantlar och peruquer,
Syns i rännsten här och där,
Full galon i röda flamman.
Bjuder lydnad och beswär,

Drick förtär,

Klingom tillsamman,

En bit tuggbuss åt dig skiär.

9. V.

Wräk på nacken bas violen,

Eld i skrufwen röd och warm,

Tag den stora läder stolen,

Acta dyna fot och karm.

Fleuten, lyran och basongen,

Häng ~~den~~ dem framman för din barm,

Lustigt larm,

Glöm ej hoftången,

Stick walthornet på din arm.

10. V.

En Eneas lik wid troija,

HS / Vf 22:2 -

Mowitz utur porten går,
Clajonette, Fiol, Håboija,
Alt i ljusan låga står,
Elden fladdrar i peruquen.
Sprutan han i nacken får,
Slangen slår,
Mowitz på busken.
Wattnet skjöljer ben ock lår.

11. V.

Jordens gudar all er tjocka,
Är ett stoft ett glitter grus,
Fattigdomen vid sin krycka,
Lämnar lätt sitt tränga hus,
Mowitz går till nästa krogen,

HS / Vf 22:2 -

Börjar derför nögd ett krus,
Tar ett rus,
Tapper och trogen,
Dansar wid ett sexörs ljus.

Fredmans 49. Epistel Hwarutinnan afmålas Ulla Winblads hemresa, från Häsingen i mälaren om en sommar morgon 1769.

HS / Vf 22:2 -

1: W.

Solen glimmar blank och trind,
Wattnet likt en spegel,
Småningom upblåser wind,
I de fallna segell,
Wimpelln sträcks men med sin år,
Olle på en höwålm står,
Cherstin ur kajutan går,
Skjuter lås och regel.

2: W.

Stålet gnistrar pipan tänds,
Olle klår sitt öra,
Roret wrides skutan wänds,
Gubben har ei giöra.
Under skarpa ögnabrijn,
Grinar han mot soln i skyn.

Cherstin gubbens hjertegrÿn,
Skall nu seglen föra.

3: W.

Seglen fläddra skutan går,
Färekker tar sin lÿra,
Lÿran brummar böljan slår,
Alltmed wåld och ÿra.
Skutan knarkar, bräcklig, gles,
Wimpens fläckt i toppen ses,
Tuppen gol och Cherstin fes,
Nu slog klockan fÿra.

4: W.

Mowitz stöt åt dem i lurn
Som på skutan fara,
Olle du hwad kostar tjurn.

HS / Vf 22:2 -

Lÿsna hwad de swara.
Hör hwar är nj hemma nj?
Ifrån löföhn komma wj,
Med grön sakher sillerj,
Miölsk och äplen klara.

5. W.

Sicken Julle skÿmtar fram.
Marjo åren lÿftar.
Med sitt löf, bröd, miölk och lam.
Hon till tullen sÿftar,
Har i knä en bÿtta smör,
Kjörsbärs korgen framman för,
Marjo nu sin lofsång gjör,
Snÿter sig och snÿftar.

HS / Vf 22:2 -

6. W.

Ulla Winblad skratta siung.
Spritt wid solens strålar,
Gäspa ej lös op din pung.
Tag båd band och nålar,
Fästa din sallop igen.
Nös du! prosit lilla wän,
Si här ser du kåssingen.
Gröna trän och pålar.

7. W.

Ulla! fästman på dig ser.
Kom min Norström lilla,
Sätt dig bred wid mej; sitt ner.
Fritt din brånad stilla,
Wij ha alla lika rang,

HS / Vf 22:2 -

Lustigt hör basunens klang,
Profit och contentement,
Djurbar ögna willa.

C: W.

Kon i wassen skjöl sin kropp,
Snärd i wåta tågen,
Bruna oxen kastar opp,
Himmels blåa wågen.
Ängen står i härlighet,
Kalfwen dansar yr och fet,
Hästen tumlar stålt och het,
Swinet går i Rågen.

J: W.

Wid ett trä uppå en slätt,

Syns en skytt förbida,
Dagens grÿning klar och lätt.
Foglens sång och qwida,
Baxom trädets tjocka stam,
Bössan syns och skymtar fram.
Hunden trogen som ett lamm,
Står wid Skÿttens sida,

10. W.

Morgon supen Mowitz går,
Ljufligt bölljan swallar.
Ser du Ekenberg gutår;
Hör hur folket trallar.
Där framsätter en sin fot,
klotet käglorna slår mot.
Hör du dunsten af hans klot,

HS / Vf 22:2 -

Uti bergen knallar.

11: V.

I en löfsal kring ett stop,
Några bussar skratta,
Ropa trumph och all i hop,
Uti stopet fatta.
Somliga med sträckta ben,
Söfwa godt och snarka ren,
Hwila hufwu på en sten,
Ell'en blomster matta.

12: V.

På den klippan här wid strand,
Sielf Chinesen prålar,
Bildar af en nåfwa sand,
Skjöna blomster skålar,

Uti leret brännes in,
En apelles pensel fin,
Ulla Winblad min Cousin,
Ser du hur jag målar.

13. V.

Såg du nu Marieberg,
Så si längre neder,
Med en gul och bleknad färg,
Sig ett tjel utbreder,
Fönstren glittra skjänna nj,
Bij saltpetter Sjuderi
En gång Ulla Valljeri
Palten dig dit leder.

14. V.

Fällom lodet på wårt diup,

HS / Vf 22:2 -

Gäspa ej och nicka,
Sof ej – öppna flaskan, slup!
Bjud Mamsellen dricka,
Waka Mowitz ser du ej,
Latzarie palatz, jo neij,
Akta näsan du på dej,
För hwar wacker flicka.

15. W.

Tornens spetsar blänka ren,
Korss och tuppar glimma.
Morgonrådnans klara sken,
Syns i wattnet strimma.
Barnet leker glad i wid strand,
Samlar stenar i sin hand,

HS / Vf 22:2 -

Slänger stenen dit ibland,
Där som gässen simma,

16. W.

Lossa tågen seglen fäll,
Ren syns Skinnarwiken.
Med dess koijor och castell,
Branta berg och diken.
Under små kål swarta tak,
Snåller pumpar eld och brak,
Hästen sträcker foten spak,
Snägger rädd för spiken.

17. W.

Med sitt klappträ ut wid strand,
Pigan står så kåter,
Knyter till sitt förkläds band,

HS / Vf 22:2 -

Och sin barn uplåter,
Barbent hon på bryggan står,
Räknar slagen klockan slår,
Flitigt sej på låret klår,
Swettung sur och wåter.

12: W.

Allstäds godt men hemma bäst,
Sagta låt Oss unna,
Wattu-kjörarn med sin häst,
Hwälfwer kring sin tunna,
Kiärlet glittrar julet går,
Sprundet sprutar hästen slår,
Om den pragt för ögat står,
Sjungen i som kunna,

19: W.

Pipe tutar, Trumman går,
Böne Klockan klämtar,
Sotarn swart i skorsten står,
Hwisslar ler och skemtar,
Bagarn sina korgar kjör,
Smeden ren sin slägga rör,
Hen båd knecht och Granadeur,
Wid gewähret flämtar.

20: W.

Skyndom dit wår hjdda fins,
Römmom not och flöte.
Stöt uti basun och mins,
Detta glada möte,
Farwäl Jergen, Truls och Hans,

HS / Vf 22:2 -

Farwäl flickor spel och dans,
Ulla tog sin myrten krans,
I Neptuni skjöte.

21: W.

Norström stielper sin peruque,
Af sin röda skalla,
Och min Ulla blef och sjuk,
Lätt sin kjortill falla,
Klef så bredbent i paulun,
Mowitz efter med basun,
Maka åt dej Norström-fruen,
Hör ju till oss alla.

HS / Vf 22:2 -

Fredmans 50: Epistel om dess sista ögnakast på Ulla Winblad wid hennes återfart från Djurgården.

1: W.

Phoebus förnyar,
De gyldene skyar,
I städer och byar,
Bestrålar wår syn,
Hästarne blänska,
I wattnet sig stänska,
De stampa och stänka,
Och gnägga till skyn, fin.
Åskan bullrar,

HS / Vf 22:2 -

På molnena Kullrar,
Diana ren Knallar,
Bland Ekar och tallar,
Där blixtret liungar,
Sielf Jupiter gungar,
Bland gudar och Kungar,
I wattu brÿn — — Da Capo,
Hästarna lÿfta swansar,
Med flägtande mahn,
Sielf Neptun dansar, :/:/
Med gaffeln kring ocean,
Hieltarna fälla lantzar,
Sin pipa tar pan.
På kjerleks ban,
Sÿns med blåss och kratzer,

HS / Vf 22:2 -

Beid engel och båd morian,
Böljorna glittra gunga,
Tritonerna blåsa sjunga.
Walth. !.!.! Ulla Winblad,
W: !.!.! Ulla Winblad.
Kärlek dig öfwerwann,
Mars sielf med gull galoner,
Står blödig och grann,
Och uti bärgena tänds canoner,
Afhwar en Neptuni man,
Fastar och Cupidoner,
Omfamna hwarann,
Men Ulla syns skråla Postelljonen,
W. !.!.!.!.!.!.!.!.!.!.!.!

2. W.

Skieppos Kåckan skurrar,

HS / Vf 22:2 -

Man pumpar och surrar,
Si holländarn hurrar,
Med hatten i hand.
Engelsman skjuter.
Hwart knall fler minuter,
Ett eko utgiuter
Bland Bergen wid strand. fin.
Si på ståten,
Si Ulla i båten,
Dig bölljorna skaka,
Från Paphos tillbaka,
Tupp, gupp, min Fröja,
Jag skådar din slöja,
Din himmelsblå tröja,
Med röda band — — Da Capo.
Hurra håll flaskan luta,

Kringswinga din hatt,
Och Mowitz tuta
W: 1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1
Wid gastarnas sorl och skratt,
Hirr från en gammal skuta,
Det blixtra så matt,
Är du besatt,
Wackta dej de skjuta,
Hurra hwad di sjunga glatt,
Solen i ögat sticker
Blås Mowitz när Fredman dricker
Walth: 1.1.1 Ulla Winblad.
W: — 1.1.1 Ulla Winblad.
Hurra, Hurra, Hurra,
Neptun! min Nymf galanter
Befalt böljorna.

I dag från Djurgålns förstörde kanter.
Dig lyffta och stilla dra,
Fäll dina Engrageanter,
Salloppen nu ta,
Farwäl min Nymf bläsen Musicanter,
W: .|.|.|.|.|.|.|.|.| .|.|.|.|.|.|.|.|.|

Slut på andra delen

HS / Vf 22:2 -

HS / Vf 22:2 -

~~Olaus Johanson [illegible]~~

g.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

HS / Vf 22:2 -

HS / Vf 22:2 -

HS / Vf 22:2 -

HS / Vf 22:2 -

HS / Vf 22:2 -

HS / Vf 22:2 -